

HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

XXXIII. évf. 4. szám • 2024. augusztus

„Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.”

(Zsolt 147,3)

Megtört szívek, fájó sebek, ha körbe nézünk magunk körül, meghallgatjuk a híreket, mindenhol ezt tapasztaljuk. Tele van a világ sajnó szívekkel. Ha a szomszédos Ukrán határ mellett megyünk el, vagy bekapcsoljuk a híreket, eszünkbe jut, hogy a közelünkben zajló háború miatt hány és hány család marad apa és fiú nélkül, hányan halnak meg egy-egy támadásban gyermekek, asszonyok, civilek is ártatlanul. De nemcsak a közelben, hanem a Távolság – Keleten is ugyanez a probléma, csak más szereplőkkel.

Ha elmegyünk a kórház mellett, lehet, hogy eszünkbe jut a sok szenvedő ember a falakon belül. Vagy hazatérnek még valamikor, vagy az is lehet, hogy nem. Lehet, hogy meggyógyulnak, de lehet, hogy nem. Lehet, hogy egy tartós, maradandó betegséggel térnek haza, ahogy ez velünk is megtörtént. Ha elmegyünk a temető mellett, az elmúlás és halál feletti fájdalommal szembe-sülünk.

Ha a saját családjunkra gondolunk, akkor végigperreghetnek az események, melyek megtépázták, próbára tették életünket. Az ok pedig sok minden lehet még a fentiekben felsoroltakon kívül is: munkahely elvesztése, függőségek, alkohol, drog, játékgépezés, válás, elmagányosodás, depresszió, és még lehetne sorolni. Mintha mindig talpra kellene állnunk valamiből. De hogyan? Amikor ezt az Igét olvastam, arra gondoltam, van mit cselekednie az Úrnak, tele van a világ megtört szívű emberekkel és fájó sebeket hordozókkal.

Én is közéjük tartozom? – tedd fel magadnak a kérdést, és adj rá őszinte választ. Ha igen, két út van előtted. Az egyik, hogy próbálsz járni a magad útját Isten nélkül, egyedül, és próbálsz rendezni az életedet. Hibáztathatsz másokat a történetekért, de azzal nem lesz megoldás. Ha önmagad marcangolod, hogy mit kellett volna másképp cselekedni, az sem tudja megváltoztatni a jelent. Ez az út nem jó választás, mégis sokan járnak rajta. Isten nélkül lehet élni az életet, csak nem érdemes!

Isten ura a múltnak, a jelennek és a jövőnek. Azt gondolom, hogy érdemes Őt bevonni az életünkbe és a fájdalmunkat megosztani Vele. Ez a másik út azt jelenti, hogy tudod, nem vagy egyedül, mert a mindenség Ura veled van, nem hagy cserben és nem hagy magadra még akkor sem, amikor azt érzed, hogy olyan nehéz. Ő a békesség forrása, Ő bekötözi sebeinket, Ő a gyógyító. A zsoltáron keresztül Isten szól, bátorít, Ő cselekszik. A seb lehet, hogy heget hagy maga után, de begyógyul. A heg azért marad ott, hogy emlékeztessen Isten szeretetére. Jézus kezén és oldalán a hegek ma is ott vannak, az értünk szerzett sebei begyógyultak és mi az Ő sebei árán gyógyulhatunk. Gyógyítson engem, gyógyítson téged, kötözze sebeinket, mert ezer és ezer sebből vérzik ez a világ. Ámen!

▪ *Zsarnainé Urbán Nóra iskolalelkész*

TÁJÉKOZTATÓ PRESBITERI DÖNTÉSEKRŐL

A Presbitérium 2024. június 5-én tartott ülésén:

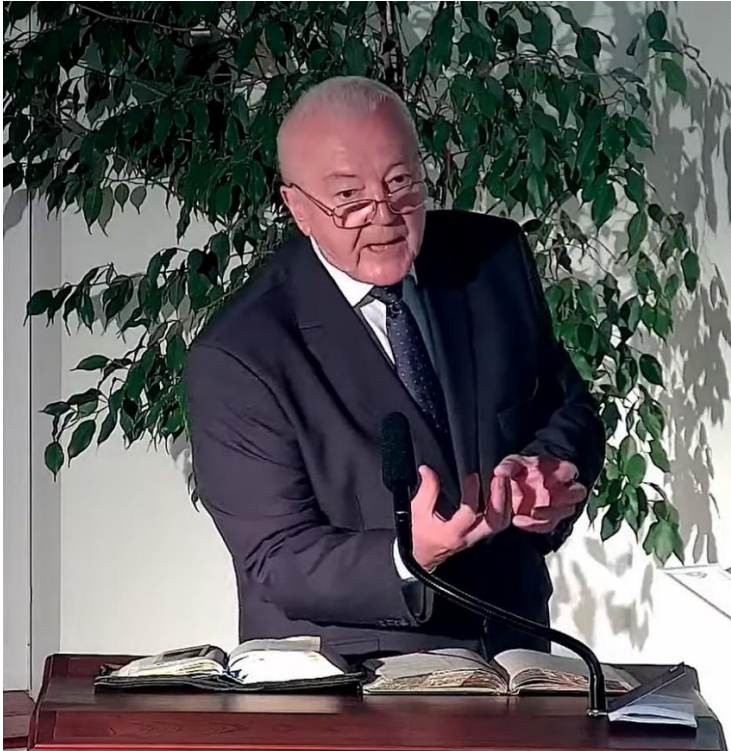
- Javaslatot tett az egyházkerületi felügyelő személyére, Dr Ittész Andrászt javasolta.
- Javaslatot tett a Hajdú-Szabolcsi Egyházmegye tisztségviselőinek személyére (espereshelyettesre, másodfelügyelőre, gazdasági felelősre, evangelizáció és misszió felelősre, ifjúsági felelősre, számvetőségi elnökre, GAS felelősre, gyűjteményi felelősre, két zsinati lelkészi küldöttre, két zsinati nem lelkészi küldöttre, két egyházkerületi lelkészi küldöttre, két egyházkerületi nem lelkészi küldöttre, jegyzőre és öt jelölőbizottsági tag személyére).

▪ *Dr. Kovács László Attila*
igazgatólelkész

▪ *Veczáné Repka Jolán*
egyházközségi felügyelő

PÜNKÖSDI EVANGELIZÁCIÓS SOROZAT MANDABOKORBAN

„Jöjj, az Úr vár reád...” csendült fel az ének a pünkösdi ünnepét megelőző héten a Mandabokorban tartott evangelizációs istentiszteleten. A gyülekezet lelkipásztora, Zsarnai Krisztián esperes úr, életmentéshez hasonlította az evangelizálás szolgálatát, és lehetőséget ajánlott a megtérésre, az Úrral való megbékélés lehetőségére, felkínálva a lelkigondozás szolgálatát mindazok számára, akik valóban vágyakoznak letenni terheiket.

Az igei szolgálatot meghívott lelkész végezte, id. Pocsai Sándor, a Csongori Református Gyülekezet és a Bethesda Szenvedélybeteget Mentő Misszió megalapító lelkipásztora Kárpátaljáról. Lelki szolgálatát rövid bemutatkozással és bizonyágtétellel indította, melyben elmondta, hogy 36 évesen sok küzdelem után adta át élete irányítását az Úrnak, aki új célt és jövőt adott számára, amelyből estéről-estére szeretne felragyogtatni egy kis fényt a gyülekezetnek, bemutatva a Szent Lélek személyét és munkáját a saját életén keresztül.

Első estén a János evangéliuma 16, 7-9 – ből szólt az ige.

„De én az igazságot mondom nektek: Jobb nektek, hogy én elmenjek, mert ha el nem megyek, nem jön el hozzátok a Vigasztaló, ha pedig elmegyek, elküldöm azt hozzátok. És amikor ő eljön, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében: bűn tekintetében, hogy nem hisznek bennem, igazság tekintetében, hogy én az Atyámhoz megyek, és többé nem látok engem, ítélet tekintetében pedig, hogy e világ fejedelme megítéltetett.”

Ezen az estén a bűn megítéléséről szólt az üzenet, amit a Szent Lélek végez ebben a világban. A lelkipásztor világossá tette, hogy az elsődleges bűn az engedetlenség, amiben, ha megmaradunk, kizárjuk magunkat abból a jóból, amit Isten küldött számunkra Jézus Krisztusban. Ő általa

Isten új életet ajánl mindenki számára, és akik nem fogadói az Ő ajándékának, szembesülni fognak igazságával.

A Szent Lélek a keresztre mutat, Jézus Krisztust dicsőíti és hozzásegít az élet jogához, felfedve az Isten titkát, hogy csak ez az egyetlen visszavezető út az Atyai házhoz. A Szent Lélek ajándéka által bepillantást nyerünk abba az életbe, amit a kereszttel nyert meg számunkra Krisztus, a kegyelem és az üdvösség útját. Isten Szentleke a földön megítéli a bűnt, melyből van lehetőségünk a megtérésre, de halálunk után a megtérés lehetetlen, az ítélet már a kárhozatba küldi az embert.

Ha a Szent Lélek munkálkodni kezd a szívünkben, kitisztítja a bűnt és helyet készít önmaga számára, hogy imádói legyünk az Istennek, aki büngyűlölő. A bűnben való megmaradás elválaszt minket tőle, és ha ebben az állapotban maradunk, a halálra megyünk.

Isten kínálata és ajándéka az, hogy Jézus Krisztus igazságát nekünk tulajdonítja, hogy mi el ne vesszünk. Az Ő igazsága által kerülünk az általa kijelölt helyünkre, és amit az Atya halál komolyan tett értünk, azt nekünk is halál komolyan kell vennünk.

A második estén az Apostolok cselekedeteiből válogatott igeversek által hallhattuk Isten üzenetét.

„János csak vízzel keresztelt, de ti néhány nap múlva a Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni.”

„Ti vesztek erőt, miután a Szent Lélek eljön rátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samáriában és a földnek végső határáig. (...) A tanítványok mindannyian egy szívvel, egy lélekkel állhatatosan imádkoztak az asszonyokkal, Máriával, Jézus anyjával és testvéreivel együtt.”

Ezen az estén a keresztyén ember ereje forrásának titkai tárultak fel a hallgatóság számára.

A lelkipásztor határozottan rámutatott arra, hogy a bűn okozza az erőtlenségeinket, és aki nem áll fel a bűn forrása mellől, hogy otthagyja azt, annak komoly áldozatot kell érte fizetni, ahogyan Sámsonnak, amikor Delila mellett maradt, és az Istentől kapott ajándékait a saját vágyai szolgálatába állította. Elvesztette a testi-lelki erejét és vele együtt az élete is odaveszett!

Mert „Istent nem lehet megcsúfolni. Hiszen amit vet az ember, azt fogja aratni is: mert aki a testének vet, az a testből arat majd pusztulást; aki pedig a Léleknek vet, a Lélekből fog aratni örök életet.” (Galata 6,7-8)

Ezzel szemben Jézus megmutatta, hogy az erő az engedelmisségben, a hűséges szolgálatban és az Atyával való szüntelen kapcsolattartásban, könyörgésben rejlik. A hitben hűséges keresztyének, a világon túl az Úrra tekintenek, vele szoros kapcsolatban maradnak. Csődöt azok mondanak, akik nem veszik komolyan Jézus ígéreteit, ahogyan a tanítványok tették, amikor Ő a kereszthaláláról és feltámadásáról beszélt nekik.

Isten hiteles bizonyágtevőket keres, akiket szolgálatba akar állítani, akik nem kanyarodnak vissza a bűn útjára, amikor megpróbálja őket. Mert akit szolgálatra hív el, azt meg is próbálja, de akit megpróbál, azt meg is erősíti a Szent Lélek által. A Bárány vére által elnyertük mi is ezt az ajándékot.

Utolsó előtti estén az Ezékiel próféta könyvének 47. részéből az 1-8 vers által üzent az Úr a gyülekezetnek.

„(...) kiment az a férfiú napkelet felé, mérőszinórral a kezében, mért ezer singet; és átvitt engem a vízen, és a víz bokáig ért. És mért ismét ezret, és átvitt engem a vízen, a víz pedig térdig ért. És mért ismét ezret és átvitt engem, s a víz derékig ért. És mért még ezret, [s volt olyan] folyó, hogy át nem mehettek rajta, mert magas volt a víz, megúszni való víz, folyó, mely meg nem lábolható. (...),”

Ezen az estén egy kérdéssel indította szolgálatát id. Pocsai Sándor, melyet a gyülekezethez intézett: Ha valaki az Isten országába készül, és már rálépett az odavezető útra, el kell-e fogadnia annak az országnak a rendjét, ahová készülődik? Hiszen, ha földi utazásunk során más országba készülünk, akkor ezt természetesnek vesszük.

A Szent Lélek a mennyei Jeruzsálembé vezet minket és megtanít arra, miként igazodjunk ahhoz az alkotmányhoz, ami az Isten országának rendje. A víz, amelyet az ige említ, az élő víz, mely az Isten ígését jelképezi. Ha élünk az ígével a mindennapokban, akkor a Szentlélek végezni tudja általa a megszentelődést az életünkben. A megszentelődés útját jelöli a templomból kifolyó víz.

A bokáig érő víz a rendszeres tisztálkodást jelképezi, az ige által. A világban forgolódva beszenyneződünk, de ha az Isten előtt megállunk és bűnt vallunk, akkor a Krisztus vére nap, mint nap megtisztít minket.

A térdig érő víz jelképezi azt az alázatot, amellyel letesszük az önérzetünket, a gőgöt és oda tudunk térdepelni alázattal az Úr színe elé, elismerve az Ő mindenhatóságát és alárendelve életünket az Isten akaratának.

A derékig érő víz a teherhordozás, a felelősségvállalás és gerinccesség jelképe. Családot alapítani és testi-lelki gyermekeket nemzeni az Isten dicsőségére.

A mély víz (folyó) a hitünk mértékét, az Istenbe vetett feltétlen bizalmat jelenti. Aki rááll az Isten szavára és megragadja a Krisztus áldozatát, teljesen átadja az élete irányítását neki, meg lévén győződve arról, hogy Ő jót tervezett felőlünk.

A záró és egyben ünnepi alkalom a pünkösöd vasárnap délelőtti, úrvacsorás istentisztelet volt.

„De mindaz, aki az Úr nevét segítségül hívja, üdvözülni fog. Izraelita férfiak, halljátok meg ezt a beszédet: A názáreti Jézust, azt a férfit, aki erők, csodatételek és jelek által bizonyosságot nyert előttetek Istentől, amelyeket Isten általa vitt véghez köztetek - amint magatok is tudjátok - azt, aki Isten elvégzett tanácsa és terve szerint nektek adatott, gonosz kezetek által keresztfára szegezve megöltétek. De a halál fájdalmait feloldva Isten feltámasztotta, mivel lehetetlen volt, hogy a halál őt fogva tartsa.” (ApCsel 2,21-24)

Az ige szerint az első pünkösödkor Péter igehirdetése egyben ítélelhirdetés volt: „a názáreti Jézust...(ti) gonosz kezetek által keresztfára szegezve megöltétek!” – hirdette a lelkipásztor.

Senki sem mentegetőzött, magyarázkodott vagy tiltakozott, mert be kellett teljesednie annak a próféciónak, hogy „amikor ő eljön (a Szent Lélek), megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében: bűn tekintetében, hogy nem hittek bennem”.

Amikor a Szent Lélek megjelenik az életünkben, nem keressük a kibúvót, hanem le akarunk számolni a bűnnel és elkezdünk engedni az Isten szavának, hiszen mindannyian okozói vagyunk az Isten Fia halálának és az Isten tárgyalótermében halálra vagyunk ítélve.

Amikor megkeseredett szívvel odaborulunk az Isten színe elé, és bűnbánattal megkérdezzük tőle: "Mit cselekedjünk?" – akkor elhangzik a megoldás, ami a feloldozást jelenti számunkra is, mint annak a 3000 embernek, akik az első pünkösdkor engedett a Lélek szavának:

„Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatára; és veszitek a Szent Lélek ajándékát. Mert néktek lett az ígélet és a ti gyermekeiteknek.”

Ezzel a féltő szeretettel intette a gyülekezetet az evangelizáció végén a lelkipásztor, hirdetve a Jézus Krisztus áldozata által való szabadulás örömhírét, mely mentőövként nyúl értünk és szeretteinkért a világ szennyének sodrásába.

Az alkalom egy gyermek keresztelésével, a gyülekezet hagyományához híven a születésnaposok köszöntésével, a Zsarnai család dicsőítő szolgálatával és úrvacsorai közösséggel zárult.

Az evangelizációs istentiszteletek felvételei megtekinthetők a Mandabokori Evangélikus Gyülekezet honlapján.

▪ *György Gizella*

PÜNKÖSDHÉTFŐI CSENDES NAP VARGABOKORBAN

Május 20-án ismét csendesnapon vehettünk részt a szépen felújított vargabokori Immánuel Imaházban, ahol a nyíregyházi és a környékbeli evangélikus testvérek zsúfolásig megtöltötték nemcsak az imatermet, de a tornácot is, miközben a népes gyereksereg a gyermekmunkások vezetésével az imaház udvarát vette birtokába. Horváth-Hegyi Áron, a körzet parókus lelkésze köszöntötte a jelenlévőket, a szolgálattevőket, a bizonyágtevőket és a meghirdetett program zökkenőmentes lebonyolításában résztvevő segítőkét. Sajnálta azokat, akik nem tudtak eljönni, mert reménység szerint ez is egy olyan alkalom, amikor az Úristen „utánunk nyúl”. Így legyen! „Jövel Szentlélek Úristen!” A Szentlelket azok kapják, aki befogadják Őt a szívükbe!

A délelőtti igehirdetés szolgálatát a Filadelfia Gyülekezet lelkésze, Hulej Enikő végezte Pál apostolnak a korinthusi gyülekezethez írott első levele 3. fejezetének 16. verse alapján, az előző napi alapige folytatásaként, ami ez volt: „*Bárcsak az ÚR egész népe próféta volna, és nekik is adná lelkét az ÚR!*” (4Móz 11,29). Mózesnek ez a vágya, ez az imádsága teljesedett be több száz év múlva az első Pünkösdkor, amikor Isten kiárasztotta Szentlelkét az apostolokra. A Jézus Krisztusról való bizonyágtételük nyomán ezrek tértek meg, s így született meg az első gyülekezet. Ez azóta is megtörténik mindig, amikor Isten Szentlelke kiárad: szíveket talál el, szíveket tör össze, bűnösöket vezet Krisztushoz, és a bűnbánó bűnöst az átszegezett kezű Megváltó, Jézus Krisztus felemeli! Ha célba talál a Krisztusról szóló tiszta evangélium, ott szívek dobbannak meg, és azok a megdobbanó szívek összetörnek, és azok az összetört szívek kiáltanak kegyelemért, bocsánatért, életért, üdvösségért! Bárcsak az ÚR egész népe átélhetné ezt ma is!

Pál apostol az 1Kor 3,16-ban fájdalommal kérdezi a széthúzásban lévő korinthusi gyülekezettől: „Nem tudjátok, hogy ti az Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke bennetek lakik?” És ezt kérdezi az igén keresztül minden mai gyülekezettől, minden hívőtől, egyháztagtól is: kedves Testvéreim, ti ugye tudjátok, hogy a fókuszban mindig Krisztusnak, nem pedig a szolgáinak kell

állnia, legyen az a lelkész, a kántor, vagy bármilyen szolgálatot végző?! Ti, mint az Isten templomának élő kövei nem viselkedhettek bárhogyan! Az Isten templomát nem lehet megszentelteleníteni, mert oda nem adja a Szentlelket! A gyülekezet arra kapott elhívást, hogy szentéllé legyen, ahová hozhatja az imádságát, a másik testvért, kérhet és kaphat bűnbocsánatot. Vigyázni kell erre a templomra! Prédikációja végén az igehirdető ezeket a kérdéseket tette fel mindnyájunknak: Kedves Testvérem, minden a helyén van az életedben, nem került menet közben más a főhelyre, mint akinek ott kellene lennie? Nem kell valamit rendbe tenni, leporolni, visszarendezni az életedben, hogy valóban a Szentlélek temploma lehess?! (Az igehirdetés Garai András honlapjának – garainyh.hu – „Hangzó örömhírtárában” Hulej Enikő nevére rákeresve meghallgatható.)

A délelőtti program a Filadelfia Gyülekezet énekkarának Istent dicsőítő szolgálatával, „Hallgass az ÚR szavára” címmel egy tanulságos történet előadásával, és az énekkar két tagjának az előadott történet mondanivalójához szorosán kapcsolódó személyes bizonygatóval fejeződött be.

A Veres fivérek üstben főzött, remekbe sikerült gulyáslevese és a finom sütemények, kávé és üdítők elfogyasztása közben meghitt asztali beszélgetésekre adódott lehetőség az imaház szemet gyönyörködtető udvarán, majd a délelőtt során elhangzottakról két csoportban kötetlen beszélgetésre került sor Horváth-Hegyi Áron és Adámi László lelkipásztorok vezetésével. Arra a kérdésre kellett kinek-kinek elmondania a saját választát: hogyan érzékeljük a Szentlélek vezetését az életünkben, engedjük-e, hogy vezessen, tanácsoljon, adott esetben megfeddjen bennünket?

A délutáni program Adámi Lászlónak, a körzet nyugalmazott lelkészének igei szolgálatával folytatódott. (Az igehirdetés Garai András honlapjának – garainyh.hu – „Hangzó örömhírtárában” Adámi László nevére rákeresve meghallgatható.) Az igehirdetést követően úrvacsorai közösségben lehettünk együtt a szépen felújított imaházban. A csendesnap méltó befejezéseként Veres Jánosné, Zsuzsánéni bizonygatója hangzott el, aki már 34 éve látja el hűséggel, lankadatlan szorgalommal az imaház gondnoki feladatait, és 23 évig presbitere, 18 évig pedig felügyelője volt körzetének. A kezdetekről szólva elmondta, hogy 1984-ben kapott új életet az ÚR Jézus Krisztusban. Korábban csak házi istentiszteletek voltak Vargabokorban, majd átmenetileg a megüresedett iskolában tartották az istentiszteleteket Bozorády Zoltán lelkész úr szolgálatával.

Megtérése után komoly imaharc kezdődött a helyi hívek között saját imaház építéséért, melyhez a szomszédos telket a férjével közösen vásárolták meg, ami azután a Nyíregyházi

Evangelikus Egyház tulajdonába került. 1988-ban volt az alapkövetés, két év múlva pedig az ünnepélyes átadás, az „Immanuel” Imaház felszentelése!

Mielőtt bármit is csináltak volna, imádkoztak, énekeltek, és pénz nélkül, a gyülekezeti tagok kétkézi munkájával, adományaival elkezdtek az építkezést, ráállva az Ézsaiás 41,14-ben adott ígéretére Istennek: „*Ne félj, férgecske Jákób, maroknyi Izrael! Én megsegítlek – így szól az ÚR, a te megváltód, Izrael Szentje –.*” Csodaként élték meg, hogy az építkezésnél nem a tömeg számított, hanem az Isten, aki napról napra segítette az imaház építését.

Visszatekintve az idáig vezető útra, elmondhatta, hogy *”Mindedig megsegített bennünket az ÚR!” (1Sám 7,12)* Az ez évi tisztújításkor azonban már nem vállalta a jelölését a körzeti felügyelői tisztségre családi és egészségi okok miatt, és az imaház gondnoki feladatainak ellátását is szívesen átadná már egy minden szempontból megfelelő utód számára.

Horváth-Hegyi Áron a felesége, Johanna által festett – az imaházat ábrázoló – szép, bekeretezett festménnyel „búcsúztatta el” a tisztségeket a továbbiakban már nem vállaló Zsuzsa nénit, megköszönve a sok évtizedes odaadó munkáját, a körzetért végzett „lelkes” szolgálatát, és Urunk áldását, megtartó kegyelmét kérte életére, családjára és további szolgálatára.

Mi pedig, akik részt vettünk ezen a pünkösdhétfői csendesnapon, valamennyien hálás szívvel, a Szentlélekben megerősödve térhettünk haza otthonainkba. Hála legyen érte Istennek, és hálás köszönet a szervezőknek, a szolgálóknak és minden segítőnek, háttérmunkásnak!

Soli Deo Gloria!

▪ *Összeállította: Márk Borbála*

ÉBREDJ FEL!

Nagy hatású evangelizáció volt a Nyíregyházi Evangelikus Nagytemplomban május 26-án, Szentháromság ünnepe estéjén Bódis Miklós [hátszegi református lelkipásztor](#) szolgálatával, a Nyíregyházi Aliansz Evangéliumi Szövetség szervezésében. A [közvetítés](#) videó felvétele itt [elérhető](#), így csak az ige hirdetés kulcsmondatait elevenítem fel, hiszen az alapige felszólítása a christianusok mindenkor aktuális küldetése e világban: „*Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak...*” ([Jel 3,2](#)) A házigazda liturgus szolgálatot Horváth-Hegyi Áron parókus lelkész végezte.

Bódis Miklós 26 éve adta át életét az Úrnak, s ezt követően első bizonyágtétele városunkban volt. A mostani alkalmon ezt kérdezte mindnyájunktól: vezet már téged az Isten Szentlelke? Akié a Fiú, azé az élet! A mennyben olyanok leszünk, mint az angyalok. Az Örökkévaló, a Vagyok, az ősatyák Istene: ő az élők Istene is, mert az Ő számára mindenki él, aki Neki él!

Mindnyájunknak megtérésre, újjászületésre van szüksége a sokféle bálványimádás bűnéből! Pál a „nagyon démonizáltaknak” hirdette Krisztust. A hívők a Bibliát olvassák, a világ pedig a hívők életét!

Jézus szabadulást hirdet. Ha valaki akarja cselekedni az Isten akaratát, annak az Isten kijelenti, hogy őtőle való-e; aki „kétkedően boncolja őt, annak választ nem ad. De a hívő előtt az Úr megfejtí önmagát!” Jöjj, Jézus! – Válasszátok az életet! Szeret téged az Isten és nem mondott le rólad! Ő azt akarja, hogy élj örökké! Ne add fel!

▪ Összeállította: Garai András

BIZONYSÁGTÉTEL

Drága Testvéreim! Nagyon nagy próbákon mentem keresztül az elmúlt hónapokban, és az Útmutató akkori igéi, áhítatai arra biztattak, hogy osszam meg veletek a biztonyságtételemet, hirdessem az ÚR szeretetét, irgalmát, és szabadítását. Egy szombati napon, amikor Debrecenben voltunk férjemmel az unokákra vigyázni, éjszaka hihetetlenül erős görcsök jelentkeztek nálam, olyannyira, hogy mentőt kellett hívni, és beszállítottak a Klinikára.

Akik ismernek, tudják rólam, hogy egész eddigi életemet a halálfélelem rettegésében éltem le, hihetetlen rákfóbiában szenvedtem. Hiába tudtam védőnőként, hogy milyen fontos a prevenció, hiszen a szűrővizsgálatok segítenek megelőzni, vagy időben felismerni egy halálos betegséget, minden vizsgálatról előre rettegtem, hogy mi lesz az eredménye! Kértem az Úrtól, hogy segítsen ezen a fé-

lelmemen, és az Úr úgy segített rajtam, hogy rám küldte ezt a bajt, és ott a Klinikán csodálatos dolgokat éltem meg az éjszaka folyamán: a mentősök és az orvosok is nagyon kedvesek voltak, várakozás nélkül elvégezték azokat a vizsgálatokat, amiktől mindig is rettegtem, és rögtön megmondták azok eredményét is, azt, hogy valamilyen elváltozást látnak a húgyhólyagomban, amit majd tükrözéssel kell itthon tovább diagnosztizálni.

Sokként ért ez a hír, és nagyon magam alá zuhantam, de azt mondtam magamnak, hogy Jézus gyermekeként nem akarok egy gyötrelmes, egy halálfélelemben letöltött életet élni, hanem szeretném Vele megtapasztalni, milyen az, hogy szabadon élhetek! Kértem az Urat, hogy vegye el a halálfélelmemet, és ha elhiszitek, ha nem, az ÚR Jézus megszánt engem, felemelt, sasszárnyakon hordoz, megszabadított a félelmemtől, olyan békességet adott nekem, ami kimondhatatlan!

Másnap reggel felébredtem, kinyitottam a szememet, ránéztem a napra, és arra gondoltam: ma reggel értem kelt fel a nap! És azt éreztem, hogy szabad vagyok, mert nem félek, az ÚR megszabadított engem! Lehet, és tudom, hogy lesznek még nehezebb napok, de nem tudom eltitkolni, és mindenkinek mondanom kell, hogy az ÚR valóban szabadító ÚR, és meg tud szabadítani bennünket mindentől, amitől félünk, és amitől reszketünk! Lehet, hogy amikor csak a

gondolatainkban vetődik fel a félelem, akkor még nem jön el a szabadítás, mert az csak egy rossz sugallat, de amikor benne vagyunk, akkor viszont odaáll mellénk az ÚR, és valóban megszabadít!

Van egy sokszor elmondott, legkedvesebb keresztény történetem, egy példázat, amit még valamikor Biatorbágyon hallottam, és szeretném megosztani veletek: egy gazda kiment egyszer a hegyekbe, talált egy sasfiókat, megszánta és hazavitte, betette a baromfiudvarba. Megnőtt a sasfióka, de mivel ott szocializálódott a baromfiudvarban, csak esetlenül bukdácsol a baromfik nyomában. Amikor ezt a gazda meglátta, kivette a hatalmasra nőtt gyönyörű sast a baromfiudvarból, felvitte a sziklára, ahonnan ledobta a mélységbe. Ahogy a sas zuhant lefelé, egyszer csak megmozdította a szárnyát, és érezte, hogy már nem zuhan, hanem száll!

Most olyan boldog vagyok, mert életemben először tapasztaltam meg, hogy milyen szállni, milyen szabadnak lenni, hogy mi az igazi Krisztusban való elrejtettség, bizalom, és öröm! Olyan hálás vagyok Neki, hogy azt el sem tudom mondani! Az aznapi áhítat erre biztatott: mondanom, és mondanom kell, hogy van szabadulás bármilyen kötöttségből!

▪ *Jenei-Demcsák Anikó*

KONFIRMÁCIÓI ISTENTISZTELET A NAGYTEMPLOMBAN

Május 26-án, Szentháromság ünnepén különleges alkalomra gyűltünk össze a Nagytemplomban, ahol 10.00 órakor ünnepélyes bevonulással vette kezdetét a konfirmációi istentisztelet. Az „Erős vár a mi Istenünk” evangélikus himnuszunk eléneklése után Dr. Kovács László Attila, egyházközségünk igazgató lelkésze köszöntötte a konfirmandusokat és hozzátartozóikat. Elmondta, hogy a most fogadalmat tevő 15 fiatal Horváth-Hegyí Áron lelkész készítette fel a konfirmációra, akinek megköszönte áldozatos felkészítő szolgálatát. A hirdetések felolvasása után felkérte Veczánné Repka Jolánt, egyházközségünk felügyelőjét a konfirmandusok és a jubilálók köszöntésére.

Köszöntő beszédében felügyelő asszony először a konfirmáció előtt álló fiatalokhoz szólt, kiemelve fogadalmatételük komolyságát egész további életükre nézve: „Ne érezték úgy, mintha a konfirmáció vizsgával valami befejeződött volna, és a mai nappal a célvonalhoz érkeztek volna, mert sokkal inkább startvonal előtt álltok. Jézus követésére tesztek fogadalmat, ami egy életre szól!

Mit jelent Jézust követni? Jézus követése döntésre hív: a most kimondott igenetek életre szóló fogadalom, amit nagyon komolyan kell venni, mert Isten is nagyon

komolyan veszi a döntéseket! De ettől nem kell megijednetek, gondolatok arra, hogy ez fog megtartani benneteket! Jézus követése közösségre is hív, mégpedig a Vele való örök közösségre. Jézus követése bizonyágtételre is hív: aki amellettt döntött, hogy Őt követi, az életével, a magatartásával, a viselkedésével bizonyágot tesz. Legyetek hűségesek az Úrhoz, mert Ő hűséges! Útravalóként az 1Kor 1,9 igeverset olvasta fel a konfirmandusoknak: „*Hű az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.*” A Szentlélek Isten adjon erőt, bátorságot számotokra, hogy végigjárjátok ezt az utat!”

Ezután a szülőket, nagyszülőket, keresztszülőket kérte, hogy személyes életük példamutatásával segítsék továbbhaladni a hit útján ezeket a fiatalokat, akiket idáig elsegítettek! Szorgalmazza, hogy maradjanak egymással továbbra is közösségben, legfőképpen pedig Istennel, aki egyedül képes megtartani az életüket, akkor is, amikor már messze kerültek a szülői háztól, és nem foghatják tovább a kezüket!

A gyülekezettől azt kérte, hogy hordozzuk imádságban a most konfirmáló fiatalokat, és az intézményeinkben lévő gyermekeket, óvodásainkat, iskolásainkat, a gimnázium és a kollégium diákjait. Ha eddig nem tettük volna, mostantól tegyük meg! Nagyon fontos, hogy a fiatalok megtalálják a gyülekezetben a hitbeli testvéreket, barátokat!

Végül, de nem utolsó sorban a jubiláló konfirmandusokat köszöntötte, és kérte, hogy naponta adjanak hálát azért, hogy az akkori fogadalmukat Isten komolyan vette! „Ő hűséges, és az Ő kegyelme tartott meg minket idáig is. Mondjuk ki: Hálát adunk neked Urunk, hogy naponként megújuló kegyelmedet ma is kiárasztottad ránk, mint ahogy megáldottál minket konfirmációnk idején! Ámen.”

Felügyelő asszony köszöntő beszéde után a Zsarnai és a Horvát-Hegyi házaspár, valamint Zsarnai Anna Istent dicsőítő hangszeres énekszolgálatát követte az „Itt állok most jó Uram” kezdetű ifjúsági ének előadásával a mindenki számára jól ismert refrénnel: „Szeretlek, ó Uram, hálám szívemből fakad,” / Hiszen mindent látsz Te bennem, kegyelmed olyan nagy!”

A konfirmandusok nevében Horvát-Hegyi Lea mondott köszönetet. (Köszöntőjét külön közöljük – a szerk.)

Az igehirdetés előtti oltári szolgálatot Zsarnai Krisztián esperes végezte, majd Horvát-Hegyi Áron lelkipásztor hirdette Isten ígését a Róm 11,33-36 igeszakasz alapján. A felolvasott igeszakasz Isten bölcsességének dicsérete, amely az emberi értelem számára felfoghatatlan mélységű és gazdag, megfoghatatlan és kikutathatatlan. Ezért volt számára is nehéz a felkészítés során szavakba önteni a kegyelmet, a megtérést, a megszentelődést, és nem tudjuk igazán megragadni a Szentháromságot, a keresztséget és az Úrvacsorát sem, hogy pontosan mi történik benne és általa: egyedül hittel ragadhatóak meg számunkra! A hit nem tudomány, rációval nem lehet megtanulni, és nem örökölheto, nincs belekódolva a génjeinkbe. Adományként, ajándékként kapjuk, ahogyan Jakab apostol is mondja, hogy minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről száll alá, s ebbe a hit is beletartozik. Pál apostoltól tudjuk, hogy a hit hallásból van, a Krisztus beszéde által. Aki nem hallja Krisztus beszédét, annak szívében nem fog hit fakadni! Akinek nincs hite, az nem fogja Istent érteni, és aki nem érti Istent, az azt mondja, hogy nincs szükségem rá!

Kapaszkodjunk hitünkkel a bennünket egyedivé, megismételhetetlenné teremtő hatalmas Istenbe, Földünk és az egész Univerzum megteremtőjébe, fenntartójába és működtetőjébe! Engedjünk Isten vonzásának!

Evangélikus énekeskönyvünk 300. számú konfirmációi énekének – melyet a konfirmandusok és a gyülekezet egymásnak felelgetve énekeltünk – elhangzása után Horváth-Hegyi Áron szolgálatával került sor a konfirmandusok ünnepélyes fogadalomtételére, majd a „Jövel Szentlélek Úristen” kezdetű énekünk eléneklését követően a fogadalmat tett fiatalok az oltár előtt térdepelve felkészítő lelkészüktől megkapták az ÚR áldását, személyes igéjük hangos felolvasása mellett. Végül felhangzott az ősi „Confirma” ének a szolgálattévő lelkészek ajkáról.

Ezután következett az úrvacsorai liturgia, Zsarnai Krisztián esperes szolgálatával. A konfirmált fiatalok térdelhettek legelőször az oltár elé, és vehették magukhoz Horváth-Hegyi Áron kezéből életük első úrvacsoráját, Jézus Krisztus szent testét és véréát a borba mártott ostya formájában, bűneik bocsánatára. Hasonlóképpen vehették azt magukhoz a jubiláló idős konfirmandus testvéreink is, a gyülekezet közössége számára pedig mozgó formában Dr. Kovács László Attila és Zsarnai Krisztián szolgáltatta ki az úrvacsorát.

Az esperes úr által végzett záró oltári szolgálatot követően ékes rendben történt az egyházközség lelkészeinek, vezetőségének, a frissen konfirmált fiataloknak, jubilálóknak, tisztségviselőknek, hozzátartozóknak és a gyülekezet tagjainak kivonulása.

Isten áldását és megtartó kegyelmét kérjük a hit útján elindult fiatalok életére, családjaikra és mindnyájunkra! **Erős vár a mi Istenünk!**

▪ *Fotó: Csutkai Csaba*

▪ *Összefoglalta: M. B.*

KEDVES ÜNNEPLŐ GYÜLEKEZET!

Ma egy különleges napot ünneplünk, amikor konfirmálunk és személyesen teszünk vallást hitünkéről. Ez az út, a felkészülés tele volt kihívásokkal, de sok felemelő és vidám pillanattal is. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy ma itt lehetek, és a konfirmandusok nevében én szólhatok a gyülekezethez.

Az ige, amely különösen biztatott és fontossá vált számomra a felkészülésünk alatt, az a Jeremiás 29,11: „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az ÚR: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” Ez az ige arra emlékeztet, hogy Istennek terve van mindannyiunkkal, mindig mellettünk áll, és kész segíteni, megáldani, vezetni – a legjobbat adni. Hálát adunk Istennek, hogy elvezetett bennünket idáig, adott kitartást, készséget a tanulásra, értelmet dolgai megértésére.

Köszönjük felkészítő lelkészünk, Horváth-Hegyí Áron áldozatos munkáját és türelmét, és azt, hogy ennyire közelről megismertette velünk Istent és egyházunk tanítását. Szeretném megköszönni minden konfirmáló társam nevében a szüleinknek, akik mindig mellettünk álltak,

bátorítottak, ha kellett noszogattak minket, és szeretetteljes vezetést adtak. A támogatásuk nélkül nem lennénk ma itt.

Az Istenbe vetett hitünk elmélyült ezen az úton, közösségünk egymással megerősödött – bízunk benne, hogy továbbra is együtt haladhatunk az Úr útján. Köszönjük, hogy tagjai lehetünk ennek a gyülekezetnek, és hogy megtapasztalhattuk imádságát, befogadó, elfogadó szeretetét. Mind ezt továbbra is kérjük! Kívánom, hogy mindannyiunk számára valóban megerősítés legyen a mai alkalom, hogy tovább növekedhessünk a hitben, a reményben és a szeretetben.

▪ Horváth-Hegyí Lea

ESPERES ÉS EGYHÁZMEGYEI FELÜGYELŐ BEIKTATÁSA

A tisztújítás során megválasztott esperes és egyházmegyei felügyelő ünnepélyes beiktatására június 16-án került sor 15.00 órai kezdettel a Nagytemplomban. Zarnai Krisztián esperest és Veczán László egyházmegyei felügyelőt Bozorády András esperes helyettes úr iktatta be tisztségébe. Az elhangzott Ige az Apcsel 11,23 volt: *„Amikor megérkezett, és látta az Isten kegyelmét, megörült, és bátorította mindnyájukat, hogy szívük szándéka szerint maradjanak meg az Úrban;”*

A prédikáció arról szólt, hogy Isten megszólít az Ő szolgálatára. Barnabás nyitott szívű volt az Isten igéjére. Isten biztat, erősít: maradjatok meg az Úrban. Nekem nincs erőm magamban, csak Istennel. Vele együtt elhordozhatok minden nehézséget. Őt lássuk nagynak, a Vele való közösség tart meg minket. Ámen!

Ezt követően az „Uram Jézus, drága kincsem” kezdetű éneket énekeltük el, s ezután következett az eskütétel. Az esküt felállva hallgatta a gyülekezet. Elénekeltek a „Jövel Szentlélek Úristen” énekünk első versszakát. Ezt követően az Úrtól való imádságot mondtuk el, majd a beiktatás következett.

A beiktatást követően a szolgáló lelkészek egy-egy igével áldották meg az esperes és felügyelő urat. A Zsarnai család énekszolgálata következett: ők a 42. zsoltárt énekeltek. Az énekszolgálat után esperes úr imádsága és az áldás következett, majd a „Szent asztalod ma készen áll” kezdetű 312. éneket énekeltük.

A székfoglalók után esperes úr beszéde hangzott el, aki köszöntötte édesanyját, anyósát és feleségét egy-egy csokor virággal. Dr. Fabiny Tamás elnök-püspök úr levelét Veczán László olvasta fel. Dr. Kovács László Attila igazgató lelkész úr köszöntése következett a 22 zsoltárral. Isten áldása kísérje utatokat!

Végezetül a kárpátaljai emberek köszöntését tolmácsolták a megválasztott vezetőknek, valamint megújult erőt küldött az esperes és felügyelő úrnak, és elhangzott az egyik legnagyobb lelki támaszunk is: „Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?” (Róm 8,31)

Ezt követően mindenkit meghívtak a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda és Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola dísztermébe, ahol bőséges szeretetvendégséggel fogadták az ünneplőket.

▪ *Bagaméry Rebeka 7/A osztályos tanuló*

GYÜLEKEZETI KIRÁNDULÁS TISZADOBRA

„Ha apám, anyám elhagyna is, az Úr magához fogad engem.” (Zsolt 27,10)

Nem véletlenül kaphattuk ezt az útmutatói igét június 8-án, amikor meglátogattuk a festői szépségű tiszadobi Andrassy kastélyt. A gyönyörű épület és park tudniillik nemcsak az Andrassy család otthona lehetett, hanem az ezerkilencszázas évek derekától magukra hagyott gyermekek százainak menedéke, otthona is. Olyan gyermekeké, akik megárvultak, vagy a szüleik lemondtak róluk, vagy anyagilag nem tudtak gondoskodni róluk. Itt gondolkodhat el az ember, – amit sokszor kézenfekvő dolognak tartunk – hogy milyen nagy ajándék, ha valaki szerető és gondoskodó családban nő fel és nem kell nélkülöznie semmi téren. De ahogy az igében is olvashattuk, ha mégis van, aki ilyen sorsra jut, róla sem feledkeznek meg drága Istenünk, hisz indít embereket, és megteremti a helyet, hogy gyermekek százai normális és élhető körülmények között nevelkedjenek fel, ahogy itt ebben a kastélyban is tette. Ez is bizonyítja azt, hogy bármilyen

kilátástalannak gondoljuk az életünket, mindig van, akinek sokkal nehezebb, de aki bízik az Úrban, annak terem egy élhető, boldog környezetet. Ha valakinek nem adatik meg apja és anyja szeretete, az Úr szeretete örökké felette ragyog!

Egy tele busszal indultunk el a Gyülekezeti Ház elől korán reggel, és már a buszon is jó hangulatú beszélgetések kezdődtek, mielőtt megérkeztünk Tiszadobra. A kastély és a park gyönyörű, az ember szeme elvesz a sok szép részletben, amit id. Andrássy Gyula gróf elképzelése alapján Menges Arthur tervezett, és 1880 – 1885 között épült meg. A soktornyos épület neogótikus-romantikus stílusjegyeket hordoz. A kastély belül is nagyon szépen fel van újítva, rengeteg festményrel, korabeli bútorokkal, szép tárgyakkal berendezve, pedig sajnos többször kifosztották és elhurcolták a berendezéseit, eltékoztatták egyedi könyvgyűjteményét. Sokat sétáltunk a hatalmas parkban, a csodásan kialakított labirintusban, és sok mindent megtudhattunk az épületről és az Andrássy családról a jól felkészült, érdekes idegenvezetés során.

Délután egy elgondolkodtató és nagyon tartalmas áhítatot tartott nekünk Zsarnai Krisztián esperes úr, amit énekekkel és zárásképpen egy imádsággal fejeztünk be. A végére kitalált még egy nagyon jó ismerkedő játékot, amelyben a kicsik és a nagyok együtt, egy-egy fél perces bemutatkozással – forgószínpadszerűen – megismerhették egymást. A játéknak köszönhetően nagyon sok új információra, nevetésre és egymás jobb megismerésére nyílt lehetőségünk. Hálásak vagyunk a szervezésért, és azért a gyermekeknek és időseknek egyaránt örömteli napért, amit kaphattunk június 8-án! Jó volt érezni, hogy nem csak az Úr, de a gyülekezet sem hagyja el az embert, és rengeteg örömet szerezhet annak, aki részt vesz ezeken az alkalmakon!

■ Hibján Tamás

INTÉZMÉNYI HÍREK

A Túróczy Zoltán Evangélikus Általános Iskola intézményi hírei

A tanév végéhez közeledve sokféle eredményt értek el tanulóink, melyet örömmel nyugtáztunk. Az odaszánt idő, a győzelemért hozott áldozatok meghozták a kívánt eredményeket. Az idei tanév során a végzős diákjaink közül 31 fő szerzett középfokú nyelvvizsgát. Az elballagó diákjaink azokba a kívánt középiskolákba juthattak be, amelyekbe korábban jelentkeztek. Idén a végzős évfolyamon 3 osztály ballagott el iskolánk közösségéből. Végzőseinktől ünnepi istentisztelet keretében búcsúzhattunk el június 22-én az Evangélikus Nagytemplomból. Ezen az alkalmon került sor a tanévzáró ünnepségre is, így a két alkalmat egyggyé téve, az iskola teljes létszámával, valamint a ballagó diákok szüleivel szinte teljesen megtölthettük az őseinktől örökölt evangélikus templomot. Az alkalmon Kocsár-Kozma Anett iskolalelkész szolgált nyári útravalót adva a ballagó, valamint a szünetre készülő diákok számára; majd Pampuch Zoltán Gábor igazgató úr tanévzáró beszédével zártuk az idei tanévet.

Ezen az ünnepen búcsúztunk el nyugdíjba vonuló kolléganőnkől, Kandaláné Nádas Évától, aki hosszú éveken keresztül odaadó és aktív munkájával építette az iskola közösségét, tanítottanevelte a felnövekvő generációkat. Az év legjobb pedagógusai díjat ebben az évben Csengeryné Simkó Erika, Kaszásné Somosi Gabriella és Szolnoki Enikő tanárnők kapták. Az Evangélikus Iskoláért Érdemérmét Kandaláné Nádas Éva tanítónő és Gál Péter nevelést és oktatást segítő munkatárs vehette át. Búcsúzó lektorainknak, Braden Hayesnek és Abbie Dorannak is megköszönte egész éves munkáját intézményünk.

A tanév utolsó hetét tanulói csendesnappal kezdtük, melyen a vakáció hírénel nagyobb örömhírt hallhattunk: az Isten örökkévaló szeretetét, melyet Jézus Krisztusban közölt velünk. A csendesnapon Malik Péter Károly a Filadelfia Evangélikus Egyházközség lelkésze szolgált a pünkösdi történettel. A nap folyamán az osztályok különböző kreatív állomásokon vehettek részt, melyek során az evangélikus énekeskönyv 4 egyházi szimbólumát rakták ki LEGO darabokból; aszfaltkrétával rajzolhatták meg a tanult bibliai történet részleteit, valamint az angol nyelvi lektoraink különböző nyelvi feladatokkal kívánták elmélyíteni a tanult ismereteket. A nap további részében a Nyíregyházi SZC Wesselényi Miklós Technikum és Kollégium Tekerd csoportja látogatott el hozzánk, akikkel közösen egy LEGO mozaikot építettek tanulóink, ami Szofit és az ő kedvenc időtöltéseit örökítette meg.

Ugyanezen a héten, kedden került sor az osztálykirándulásokra, melyek zökkenőmentesen, balesetmentesen és sok-sok vidám élményben gazdagon történtek. Szerdán az iskolánkban újonnan megalakult Diákönkormányzat által szervezett programokra került sor. A gyerekek jutalomként élték meg a hosszás, fáradságos tanév végén kínált lelki és testi kikapcsolódást kínáló programok lehetőségét.

A nyár folyamán a gyülekezeti nyári táborok – vargabokri, rozsréti és mandabokri –, ezen kívül a különböző sporttáborok, a hangszeres ének-zenei és egyéb témájú táborok színesíthetik diákjaink nyári szünetét, melyeken aktívan részt is vesznek. Örömmel látjuk, hogy tanítványaink közül vannak, akik a vakációt nem hiábavaló dolgok hajszolásával, hanem építő alkalmakon való aktív részvétellel töltik.

■ Fosztó Tímea hittantanár

A Kossuth a Szélrózsán

„ELÉG neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” (2Kor 12,9)

A 14. Szélrózsa Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium diákjait és öregdiákjait is megszólította. Iskolánk zene-és énekkarának tagjai a lelki alkalmakon szolgáltak: csütörtökön az Evangélikus Roma Szakkollégium reggeli áhítatán léptek fel a Luther Márton Kollégium diákjaival és tanáraival karöltve. Az eseményt hosszú, kitartó felkészülés előzte meg, melyet Kerekes Rita tanárnő koordinált.

A szombati nap fókuszában az oktatás állt, melynek keretében érdeklődő vendégeket fogadtunk az iskola dísztermében és könyvtárában, ők közelebbről megismerkedhettek iskolánk szellemi- és lelki értékeivel egyaránt. Betekintést nyerhettek a gimnázium múltjába és a jelen képzési sajátosságaiból is ízelítőt kaptak. Tamás Melinda tanárnő a Nyíregyházi Egyetem területén szabadulósobáival várta a ka-

landos kedvű jelentkezőket, akik Luther Mártont szabadíthatták ki a wormszi birodalmi gyűlésről. Önkéntes diákjaink a játékokban, kézműves foglalkozásokon és a távolról érkezők tájékozódásában segítettek.

Bozorády Ildikó iskolalelkész és Morauszky Tamás igazgató az oktatási intézményvezetők számára rendezett fókuszbeszélgetésen képviselte a gimnáziumot. Iskolalelkészünk továbbá a reggeli áhítatok után csoportos beszélgetéseket is vezetett. Dánku Lóránt rendszergazdánk a különböző események technikai hátterét biztosította.

A remek hangulatban eltöltött forró napokon több mint 2400 látogató érkezett a helyszínre, ahol számtalan programlehetőség várta az érdeklődőket. Az együtt eltöltött öt nap során reggeli és esti áhítatok, a közös éneklés, a sokszínű előadások és baráti beszélgetések közösségformáló erejét tapasztalhattuk meg. Esténként a nagyszínpadon neves zenekarok koncertjét hallhattuk.

A záróalkalom úrvacsorás istentiszteletét vasárnap Dr. Fabiny Tamás, az Északi Evangélikus Egyházkerület püspöke tartotta.

▪ *Homoródi Antalné Török Marianna igazgatóhelyettes*

A Luther Márton Evangélikus Kollégium hírei

Ebben a tanévben is alkotói pályázatot hirdettünk festészet, rajz, dekoráció és szépirodalom kategóriában. A pályamunkákból kiállítást rendeztünk.

A kollégium diákönkormányzata gyermeknapot szervezett: volt vízibomba csata, grillezés, vetélkedő (íjászat, activity, puzzle, kosárra dobás, kapura rúgás, hulahoppkarikás játék).

A fiúnap alkalmából a kollégiumi diákönkormányzat lányai felköszöntötték a fiúkat egy humoros videóval.

Idén is szerveztünk tokaji kerékpártúrát. Szokás szerint szalonnasütéssel koronáztuk meg az eseményt az egyik kempingben, majd még a vihar előtt sikerült hazaérnünk.

A tanulók rövid műsorral köszöntötték nevelőtanáraikat a pedagógusnap alkalmából: gitároztak, szavaltak, novellát adtak elő.

A verébtábor alatt a leendő 9.-esek megismerkedtek a kollégium életével, idősebb társaikkal.

A Szélrózsa evangélikus ifjúsági találkozón több kollégistánk önkénteskedett, valamint ének- és zenekarunk szolgált.

▪ *Fotó: Gazdag Tibor*

▪ *Borza Tünde nevelőtanár*

SZÉLRÓZSA NYÍREGYHÁZÁN

Július 10-től 14-ig került megrendezésre a 14. Szélrózsa találkozó, ami a Magyarországi Evangélikus Egyház 1996 óta élő Ifjúsági Találkozója. Idén a helyszín a Nyíregyházi Egyetem volt, ami a Nyíregyháza-Kertvárosi Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház pályázata révén lett kiválasztva a szervezők által. Érdekességképpen íme az eddigi helyszínek: Váralja, Bodajk, Debrecen, Kismaros, Tata, Szolnok, Kőszeg, Szarvas, Fonyódliget, Soltvadkert, Mátra kemping, Bük, Gyula. Az idei találkozó mottóját és igei hátterét Pál apostol gondolata adta: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” (2Kor 12,9) Az ötnapos együttléten körülbelül kétezer fordultak meg. Ki egy-egy napra, ki pedig végig résztvevő volt, és közeli szálláshelyeken vagy a helyi zsúfolt sáttortáborban tanyázott. A rekkenő hőség bizony kifogott mindenkin, de a sok árnyék, az egyetemi épületegyüttes, és még a nagy párapu is menedéket jelentett.

Unatkozni nem lehetett, hiszen a program bőséges és sokszínű volt, mindenki (kicsinyek és nagyok) találhatott magának valót reggeltől estig. Aki pedig otthonosan (és sokat) mozog az evangélikus egyház berkeiben, lépten-nyomon ismerősökbe botlott: gyülekezeti tagokba, kollégákba, rokonokba. Ezáltal is mozgalmassá, élővé és hangossá vált az egyetemi helyszín. Reméljük, a környéken lakók nem csupán a „felfordulásra” és az esti hangos koncertekre fognak emlékezni, hanem látták és megértették, hogy az egyháznak ez is egy arca, nem csak az, amit a komor és pátosszal megtelt templomokban tapasztalhatnak.

Hisszük, hogy mindaz a lelki táplálék és élmény, amit kaptak és magukkal visznek a résztvevők, sokszoros termést hoz otthonokban és gyülekezetekben egyaránt, és egyházunk javára, épülésére válik. Imádkozzunk ezért!

▪ *Horváth-Hegyí Áron lelkész*

MEGISMERHETŐ KRISZTUS – TÁBOR VARGABOKORBAN

Július 1. és 5. között a vargabokri (Immánuel) imaház adta az egyik helyszínét a gyülekezet gyermektáborának. 24 kisgyermekkel gyűltünk az ige köré napról napra, mert Krisztus megismerhető. Ő a **jó pásztor**, aki megkeresi és megtartja az elveszettet; Ő az **élet kenyere**, aki nem hagyja éhezni a hozzá érkezőt; Ő a feltámadás és az élet, aki a benne hívőknek életet tud adni; Ő a **világ világossága**, ezért aki Őt követi nem jár sötétségben; mert Ő az **út az igazság és az élet**, és **senki sem mehet az Atyához csakis Jézus Krisztus által**. Az ige tanulmányozása mellett énekeltünk, sokat játszottunk az udvaron, voltunk állatsimogatáson, hangszerbemutatón, számháborúztunk..., de a legnagyobb sikere az Ella néni által vezetett keddi kenyérsütésnek volt, azóta is emlegetjük!

Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy szólt a szava, és gyermekszívek nyíltak meg előtte! Köszönjük, hogy vigyázott ránk, sőt még az időjárást is kedvezően alakította! Minden nap éreztük drága jelenlétét!

Köszönjük Veresné Zsuzsa néninek, hogy a kenyér kisütésében segítségünkre volt. Köszönjük a családoknak, akik befogadtak és helyet biztosítottak az egyes programokhoz. Köszönjük a természetbeni adományokat és a szolgálók állhatatos fáradozását! Legyen áldottá a mag, melyet elvethettünk!

Mert: **„Az az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust.”** (Jn 17,3)

▪ Hajagos-Tóth Katalin

GYERMEKTÁBOR ROZSRÉTSZŐLÓN

Az idei évben is megtartottuk Rozsrétszőlőn a nyári gyermektábort július 1-5. között. A felnőtteken kívül fiatal segítők is voltak: Márkus Tímea és Márkus Péter. Tímea az óvodáskorú csoportban segédkezett, Péter pedig a tábor technikai részét oldotta meg. Péternek köszönhetően elkészült a rozsrétszőlői gyülekezet YouTube oldala, ahol az általa készített film is megtekinthető a táborról. A hét témája a Csillagásztábor volt, ezen belül pedig „Csillagok a Bibliában” címmel minden nap más történetet tanultunk, amelyben jelen voltak a csillagok.

Az első napon a teremtéssel foglalkoztunk, Isten megteremtette a csillagokat, a 2. napon Ábrahámról tanultunk, amint csillagokat számlált, a 3. napon József történetével, amint leborultak előtte a csillagok. A 4. nap témája Bálám volt, amint a csillagról jövendölt, az utolsó napon pedig Jézus születésével foglalkoztunk, hogy miként is vezette a bölcseket a csillag Jézushoz. Minden nap volt kézműves foglalkozás, igetanolás, és angol játékok tanulása, illetve bolygós társasjáték. Csütörtökön ellátogattunk az állatkertbe is, ahol az volt a feladat, hogy meg kellett keresni azt az állatot, amelynek a hátán kereszt található (a szamár volt az).

Pénteken a záró alkalmon grill partyt tartottunk, melyen Martinovszky István és kedves zenekara adott koncertet. Erre az alkalomra a szülőket is meghívtuk, a tábor végén pedig megnéztük az egész hétről készült filmösszeállítást. Nagy öröm volt így zárni ezt a hetet! Reméljük, hogy a következő évben is újra találkozunk, és új táborozók is jelentkeznek majd!

▪ *Kocsár Kozma Anett*

GYERMEKTÁBOR MANDABOKORBAN

Négy csoportban közel 90 gyermek részvételével zajlott az idei napközis tábor július 22. és 26. között, 15 felnőtt és 9 ifis segítő közreműködésével, valamint a háromszori étkezésükről

gondoskodó 7 fős konyhai „hadtáp” segítségével. Mindnyájuk önkéntes szolgálatát, munkáját hálásan köszönjük!

Minden reggel játékos tornával kezdtünk, majd a reggeli után egy kis szabad játék következett az imaház sportpályáján. Ezt követően került sor az igei tanításra a gyermekek együttes részvételével. Ezután forgószínpadszerűen az egyes csoportok felváltva kézműves foglalkozáson, játékos ügyességi versenyen, vagy szabad foglalkozáson vettek részt. Az igei tanításhoz sok éneklés, és „aranymondások” tanulása is kapcsolódott.

A hét során a Teremtésről (1Móz 1,31), az Édenkertről (1Péter 5,7), a tékozló fiú történetéről (Máté 11,28), a kapernaumi századosról (Máté 21,22), és az utolsó napon Jézusról és a latrokról (1János 4,8) tanultunk a gyermekekkel. A kézműves foglalkozásokon gyöngyfűzésre, rajzolásra, gyurmázásra, papírgalacsinokból búzakalász készítésére, és fából készült figurák filctollal festésére volt lehetőségük.

Az ebédet és a csendes pihenőt követően minden nap különleges programokkal készültünk, így igazi vadász bemutatónak (vadászkutyaikkal és fegyverekkel), mandabokori lovas kocsikázásnak, a Csodavárból érkező, a látás, ill. mozgássérültek elfogadására érzékenyítő előadásnak, a kerekesszékek kipróbálásának, és záró programként pénteken délután a Tűzoltóság által rendezett óriási „habpartynak” örülhettek a gyerekek.

A napi program az uzsonna után ért véget, s mindig nagyon fáradtan, de sok-sok élménnyel, gazdag lelki útravalóval térhettek haza. Reméljük, hogy jövőre is lesz lehetőségünk a napközis tábor megtartására, hiszen a tábor célja változatlanul: Jézushoz közelebb vinni, Hozzá „odaszerezni” a ránk bízott gyermekeket! Urunk segítsen meg ebben minket jövőre is!

▪ Veczánné Debróczki Edit

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: *„Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”*

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”

Henzsely Szofi, Gabulya Dóra Mária, Budaházi Benett, Molnár Olivér, Tomku Zente Gergely, Verdes Diána, Kocsis Levente Horka, Szilágyi Adél, Palicz Áron Olivér, Tókési Levente, Takács Polett, Zajác Erich, Csík Natália Nóra, Csík Amanda Vanda, Pór Kamilla Emília, Molnár Medárd, Magyar Nimród, Csernyik Márk, Csernyik Balázs, Csernyik Levente, Dvorcsák Alex Milán, Pataki Illés, Pristyák István Máté, Koza Letti

Házasságkötések: *„...Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza.”*

Varga István Dávid és Csatlós Bernadett, Ács Milán és Kender Réka, Tomasovszki István és Belyus Beáta Ibolya, Hocza Gergő és Matejkó Vivien, Garai János és Tenke Mónika, Gerzsenyi Bence és Tomasovszki Zita, Fülöp Ákos és Borsuk Marianna

Halálozások: *„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg...”*

Zöldi Andrásné Kotrányi Mária (82), Cservenák Zoltánné Szűcs Margit (86), Kovács Lajosné Rónási Jolán (88), Csernák Józsefné Gabulya Ilona (88), dr. Cserhátiné Novák Katalin (74), Rózsási Ágnes (63), Simkó József (56), Balogh Gyula András (55), Fehér György (67), Bardi Istvánné Szekretár Ilona (88), Lippa Andrásné Moravszki Julianna (88), Miskolci Tibor András (80), Dankó István (93), Papp István (74), Magyar Andrásné Palicz Julianna (94), Szikora Ferenc László (75), Oláh László (82), Timkó János (57), Balázsi László (57), Czirják Mihályné Szabolcsi Zsuzsanna (78), Turcsán Andrásné Pampuch Ilona (94), Gálné Kaposi Judit Ilona (69), Csengeri András (90), Ruman György Béla (48), Buzák Mihályné Nándori Ilona (85), Pristyák Ilona (80), Szurovcák Pál (82), Tényi Jánosné Török Mária (72), Kóder Lászlóné Hámori Ilona (80)

Konfirmáció:

Cziotka Péter, Erdei Balázs Máté, Horváth-Hegyí Lea, Izsai Korina, Jónás Bence, Kondor Dorina, Kukucska Szabolcs, Ménesi Marcell, Nagy Benedek, Németi Virág, Pankotai Dávid, Potoczky Lilla, Rus Jázmin Mira, Tóth Márk, Záhonyi Ivett

▪ *Összeállította: Horváth Csabáné*

BÚCSÚZÁS CSENGERI ANDRÁSTÓL, BANDI BÁCSITÓL

Gyülekezetünk ismét egy hűséges, aktív gyülekezeti tag idős testvérrel lett szegényebb. Csengeri András, Bandi bácsi évtizedek óta állandó résztvevője volt a rozsréti és a nagytemplomi istentiszteleteknek, igehirdetési sorozatoknak, egyéb alkalmaknak feleségével, Erzsike néniel együtt, akivel több, mint 65 évig éltek boldog, kiteljesedett, példamutató házasságban. Szelíd, csendes derűje, mosolya sokunknak fog hiányozni mindkét gyülekezetben!

Bandi bácsit 90 évesen hívta haza Teremtője, búcsúztatása július 26-án volt a Nagytemplomban szeretett családja, rokonai, barátai és gyülekezeti testvérei körében, Sztankó Gyöngyi nyugalmozott lelkész szolgálatával.

▪ *M. B.*

AUGUSZTUS HAVI ELŐZETES

- ❖ **Augusztus 18-án** vasárnap 18:00 órakor **zenés áhítat** lesz a Nagytemplomban. Németh Sándor orgonaművész, a Budapest-Kelenföldi evangélikus templom orgonistája Pachelbel, J. S. Bach és F. Mendelssohn-Bartholdy műveket fog előadni.
- ❖ **Augusztus 27-én** kedden 16:30 órakor **orgonahangverseny** lesz a Nagytemplomban a Vidor fesztivál keretében.

SZEPTEMBER HAVI ELŐZETES

- ❖ **Szeptember 15-én** vasárnap 18:00 órakor **zenés áhítatot** tartunk a Nagytemplomban. Közreműködik Czabán Angelika énekművész és Kiss Zoltán orgonaművész.
- ❖ **Szeptember 29-én** vasárnap 10:00 órakor **összgyülekezeti istentiszteletet** tartunk a Nagytemplomban. A körzetekből is ide hívjuk és várjuk a híveket. Ezen a vasárnapon csak a Nagytemplomban tartunk istentiszteletet!

OKTÓBER HAVI ELŐZETES

- ❖ **Október 29-én** vasárnap 10:00 órakor **összgyülekezeti istentiszteletet** tartunk a Nagytemplomban. A körzetekből is ide hívjuk és várjuk a híveket. Ezen a vasárnapon csak a Nagytemplomban tartunk istentiszteletet!
- ❖ **Október 16. és 21. között** 5 tagú **finn küldöttség** érkezik gyülekezetünkbe Kajaaniból.
- ❖ **Október 19-én** szombaton 9:00 órától **gyülekezeti csendesnapot** tartunk a Nagytemplomban. Ez alkalommal Illyés Gábor helytörténész fog előadást tartani a 200 éve történt örökváltságról, és finn vendégeink prezentációt tartanak a Kajaani-i gyülekezeti életről. Az alkalmat szeretetvendégséggel zárjuk.
- ❖ **Október 20-án** vasárnap 10:00 órakor **összgyülekezeti istentiszteletet** tartunk a Nagytemplomban, melyen ígét hirdet Antti Minkkinen, a kajaanii gyülekezet igazgatólelkésze.
- ❖ **Október 20-án** vasárnap este 18:00 órakor **orgonazenés áhítatot** tartunk a Nagytemplomban Olli Kinnunen orgonaművész, a kajaanii evangélikus templom orgonistája szolgálatával.

A **nagytemplomi** és **mandabokori** istentiszteleteket **élőben nem közvetítjük**, hanem utólag megtekinthetőek és visszanezhetőek:

- a nyiregyhaza.lutheran.hu és a mandabokor.lutheran.hu **weboldalakon**,
- a **Facebook** oldalainkon (facebook.com/evnyiregyhaza és facebook.com/mandabokor)
- valamint a **YouTube** csatornáinkon (youtube.com/MandabokoriEvangélikusGyülekezet és youtube.com/@nagytemplomnyiregyhaza).

Lelkészeink elérhetősége:

Horváth-Hegyi Áron: +36-20/824-2795
Dr. Kovács László Attila: +36-20/824-3915

Kocsár-Kozma Anett: +36-20/824-3515
Zsarnai Krisztián: +36-20/369-2487

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, **kórházlelkészünk**, Melich Mihály elérhető a +36-20/824-2306 telefonszámon, vagy a [misi.melich@gmail.com](mailto:μισι.melich@gmail.com) email címen.

Felhívjuk a kedves szülők figyelmét, hogy a gyermekfoglalkozások a vasárnap délelőtti istentisztelettel párhuzamosan szeptember 1-jétől újra indulnak 10:00 órától a Gyülekezeti Házban.

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség
Lelkészi Hivatalának címe: Luther tér 14.
Hivatalos órák: munkanapokon 9-17 óráig.
Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámla száma:
CIB 11100702-19861274-36000001
Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk
honlapját: nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2024. október 27.

Lapzárta: 2024. október 14.

Szerkesztőbizottság:

György Gizella, Márk Borbála, Morauszky Tamás, ifj. Nádaszi Zoltán
Felelős szerkesztők: Dr. Kovács László Attila, Veczáné Repka Jolán

E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu

Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség,
belső használatra, **ingyenes terjesztésben.**

Megjelenik kéthavonként. Készült: A Grafit Nyomdában 700 példányban.

